

Els nans del bosc no existeixen

written by Fredi Bentanachs | 21 d'agost de 2018

D'ençà de la victòria del 21D, hom contempla incrèdul com fer un govern efectiu només ha servit per claudicar davant del feixisme espanyol del 155. Estúpidament, observem com d'un tarannà covard això d'eixamplar la base i allargar l'agonia autonòmica. Alguns partits i polítics la volen imposar sibil·linament intentant, ara, l'oblit del primer d'octubre, el 27 d'octubre i la contundent victòria del 21D.

Doncs, no i mil cops no! El primer d'octubre fou el referèndum per a la independència guanyat a sang i foc contra el feixisme. Quan el poble amb els nostres cossos vàrem aturar la barbàrie criminal del feixisme espanyol. Això, no aconseguiran mai que ho oblidem.

Els culpables d'aquests actes criminals tenen nom. Foren el PSC (PSOE), el PP i C's. I ara alguns pretenen fer-nos creure en pactes i altres bajanades. La generació del 70, sobretot; és a dir, polítics d'entre 35 i 50 anys. Són els més covards i venuts al sistema.

Sembla que els valors revolucionaris del Front Nacional de Catalunya (FNC), els Maquis, la CNT i aquell antifeixisme de combat que representaven, va desaparèixer amb el Moviment de Defensa de la Terra (MDT). El pacifisme que a poc a poc s'ha anat imposant els darrers anys com a concepte de convivència és un valor a l'alça. Les mobilitzacions pacífiques de centenars de milers de persones cap a la independència i la consolidació de la República han fet avançar, sense cap mena de dubte, el moviment. Ara bé, quedar-se quiet sense defensar-se dels atacs i ultratges del feixisme de Tabàrnia finançat pel bloc del 155, no és pacifisme, és estupidesa. Creure's que només deixant-nos humiliar i pegar serem més forts, és d'una

innocència supina que esparvera. El pacifisme es defensa amb l'autodefensa.

Els nans del bosc no existeixen, sense lluita no hi ha alliberament. Aparentment, gran part dels polítics de la generació del 70 ho han oblidat. Potser ja va sent hora que les generacions del 40, 50 i 60 els recordem que som els avis i pares d'aquells anys qui ens vàrem enfrontar al feixisme, àdhuc amb les armes que vàrem ser torturats, exiliats, empresonats i fins i tot en algun cas, abatuts. Mai hem renunciat a la lluita per la independència, ni vàrem renunciar als ideals ni com a estratègia judicial ni com a res. Mai penediment. El puny clos ben amunt; és la llibertat de la pàtria la que està en joc. *Donec perfiam.*